

Джин А. Стівенс

Перший радник у генеральному президентстві Початкового товариства

Стати, як мала дитина

Якщо наше серце сприйнятливe до навчання і ми маємо бажання наслідувати приклад дітей, їхні божественні якості можуть бути ключем, який “відчинить” наше особисте духовне зростання.

Наш Небесний Батько у великій мудрості і любові посилає Своїх духовних синів і дочок на цю землю в якості дітей. Вони приходять у сім'ї як дорогоцінні дари, маючи божественну сутність і долю. Наш Небесний Батько знає: діти є знаряддям, щоб допомогти нам стати схожими на Нього. Ми багато чого можемо навчитися від дітей.

Ця важлива істина була підтверджена декілька років тому, коли один із сімдесятників перебував за дорученням у Гонконгу. Він відвідав дуже бідний приход, в якому було багато труднощів і який не міг задовольняти свої потреби. Коли єпископ описував їхню ситуацію, генеральний авторитет відчув спонукання, що члени Церкви мають платити десятину. Єпископ, знаючи їхні жалюгідні обставини, був стурбований тим, як йому донести цю пораду. Він розмірковував над цим і вирішив звернутися до деяких найбільш сповнених віри членів Церкви його приходу і попросити їх платити десятину. Наступної неділі він пішов до Початкового товариства. Він навчав дітей Господнього закону десятини і запитав, чи

бажають вони сплачувати десятину із зароблених ними грошей. Діти сказали, що зроблять це. І вони це зробили.

Через якийсь час єпископ пішов до дорослих приходу і поділився з ними тим, що протягом останніх шести місяців їхні віддані діти платили десятину. Він запитав, чи не хотіли б і вони перейняти приклад дітей і робити те ж саме. Люди були настільки зворушені жертвами, на які погодилися діти, що вони зробили все необхідне для того, аби сплачувати десятину. І отвори небесні відкрилися. Завдяки прикладу цих вірних дітей приход виріс у слухняності і у свідченні.

Сам Ісус Христос навчав нас дивитися на дітей як на взірці. У Новому Завіті записана Його відповідь апостолам, коли вони сперечалися, хто має бути найбільшим у царстві небеснім. Ісус відповів на їхнє запитання за допомогою простого, але переконливого наочного уроку. Він покликав до Себе маленьку дитину, поставив її серед них і сказав:

“Коли не навернетесь, і не станете, як ті діти,—не ввійдете в Царство Небесне!

Отже, хто впокориться, як дитина

оця, той найбільший у Царстві Небеснім” (Матвій 18:3–4).

Так чого ж ми повинні навчитися від дітей? Якими якостями вони володіють і які приклади демонструють, що може допомогти нам у власному духовному розвитку?

Ці дорогоцінні діти Бога приходять до нас з довірливими серцями. Вони сповнені віри і сприйнятливі до відчуття Духа. Вони є прикладом смирення, слухняності і любові. Часто вони є першими у виявленні любові і прощення.

Дозвольте мені поділитися кількома прикладами того, як діти можуть благословити наше життя своїм простим, але впливовим прикладом якостей, подібних до Христових.

Нещодавно Тодда, маленький хлопчик, якому лише два роки, пішов з мамою до музею мистецтв, в якому була представлена особлива виставка прекрасних картин із зображенням Спасителя. Коли вони проходили повз ці святі образи, мама почула, як її маленький хлопчик шанобливо вимовляє ім'я “Ісус”. Вона подивилася вниз і побачила, що він, розглядаючи картини, склавши ручки і опустивши голівку. Чи можемо ми навчитися від Тодда покірності, благоговіння і любові до Господа?

Минулої осені у Вірменії я бачила приклад десятирічного хлопчика. Чекаючи початку причасних зборів, він помітив, як прийшла найстарший член їхньої філії. Саме він був тим, хто швидко підбіг до неї, запропонувавши опертись йому на руку під час її непевної ходи. Він супроводив її до першого ряду каплиці, звідки вона могла чути. Чи може цей маленький вчинок доброти навчити нас того, що найбільші у Господньому царстві ті, хто шукає можливості служити іншим?

Кеті, дівчинка віку Початкового товариства, навчала нас тим, як вплинула на свою сім'ю. Вона відвідувала Початкове товариство і проїнялася вченнями євангелії. Маючи зростаючу віру і свідчення, Кеті залишила записку на подушці своїх батьків. Вона написала, що євангельські істини “знайшли місце” в її серці. Вона поділилася своїм прагненням бути ближче до Небесного Батька, бути слухняною Його заповідям і щоб їхня сім'я була запечатана в храмі. Просте свідчення їхньої любові доньки могутнім чином

торкнулося сердець її батьків. Кеті і її сім'я пройшли священні храмові обряди, які з'єднали їхню сім'ю разом навіки. Побожне серце і приклад віри Кеті допомогли принести вічні благословення її сім'ї. Чи може її щире свідчення і бажання слідувати Господньому плану привести нас до кращого розуміння того, що є насправді важливим?

Наша сім'я вчиться з прикладу одного близького родича, шестирічного Ліам. Цей останній рік він боровся із швидко прогресуючим раком мозку. Після двох

складних операцій було вирішено, що йому також необхідно пройти променеву терапію. Протягом цих сеансів опромінення він повинен був залишатися на самоті і лежати абсолютно нерухомо. Ліам не хотів приймати снотворне, тому що йому не подобалося те, як воно на нього впливало. Він вирішив, що якщо він просто чути голос тата по двосторонньому зв'язку, він зможе нерухомо лежати і без снотворного.

Під час цих тривожних періодів його тато говорив до нього словами підбадьорення і любові: “Ліаме, хоча ти не можеш мене бачити, я зовсім поруч. Я знаю, що ти можеш це пройти. Я люблю тебе”. Ліам успішно пройшов 33 потрібних сеанси опромінення, лежачи цілковито нерухомо. Це—подвиг, який на думку його лікарів неможливо було здійснити без снотворного такому маленькому хлопчику. Протягом місяців болю і труднощів заразливий оптимізм Ліам був могутнім прикладом сприйняття лиха з надією і навіть щастям. Його лікарі, медсестри і багато інших людей були натхненні його мужністю.

Завдяки Ліаму ми всі пізнаємо важливі уроки—уроки про вибір віри і довіру до нашого Господа. Так як і Ліам, ми не можемо бачити нашого Небесного Батька, але ми можемо чути Його голос, який дає нам потрібну силу знести випробування життя.

Чи міг би приклад Ліам допомогти нам краще зрозуміти слова царя Веніямина про те, щоб стати, як дитина—смиреною, лагідною, покірною, терпеливою і сповненою любові? (Див. Мосія 3:19).

Ці діти показують приклади деяких своїх якостей, які нам потрібно розвинути або відновити в собі для

того, щоб увійти в царство небесне. Вони—яскраві духи, незаплямовані світом—здатні до навчання і сповнені віри. Немає нічого дивного в тому, що Спаситель так особливо любить і цінує малих дітей.

Серед незвичайних подій відвідування Спасителем Американського континенту виділяється Його зворушливе служіння дітям. З ніжністю він приділив Себе кожній дитині.

“І Він узяв їхніх малих дітей, одного за другим, і благословив їх, і молився Батькові за них.

А коли Він зробив це, Він... заплакав...

І Він звернувся до натовпу і сказав їм: Дивіться на своїх маленьких” (3 Нефій 17:21–23).

Старійшина М. Рассел Баллард навчав нас того, яка важлива

настанова Спасителя “див[итися] на своїх маленьких”, коли сказав: “Зверніть увагу, що Він не сказав: “погляньте на них”, або “періодично спостерігайте за ними”, або “час від часу поглядайте, що вони роблять”. Він сказав *дивитися* на них. Для мене це означає, що ми повинні пильнувати їх нашими очима і нашими серцями; ми повинні бачити і цінувати їх за те, ким вони дійсно є: духовними дітьми нашого Небесного Батька з божественними якостями” (“Behold Your Little Ones”, *Tambuli*, Oct. 1994, 40; курсив додано).

Немає більш досконалого місця “дивитися на [наших] маленьких”, ніж у наших сім’ях. Дім—це місце, де ми всі разом можемо вчитися і зростати. Одна з наших прекрасних пісень Початкового товариства навчає цієї істини:

*Бог дав нам сім’ї,
Щоб допомогти такими стати,
як хоче Він—
Так Він любов’ю ділиться Своєю
І встановив сім’ю Він на землі.
 (“Сім’ю створив Господь”, *Ліягона*,
жовт. 2008, Д12–13.)*

Саме в наших сім’ях, в атмосфері любові, ми бачимо і цінуємо на більш особистому рівні божественні якості Його духовних дітей. Саме в сім’ях наші серця можуть бути пом’якшені, і, упокорившись, ми бажаємо змінитися, стати більш схожими на дітей. Це процес, завдяки якому ми можемо стати більш схожими на Христа.

Чи забрали від вас деякі обставини життя побожне серце і подібну до дитячої віру, які ви мали колись? Якщо так, подивіться навколо на дітей у вашому житті. А тоді дивіться знову. Це можуть бути діти у вашій сім’ї, у вашому сусідстві або ж у Початковому товаристві вашого приходу. Якщо наше серце сприйнятливим до навчання і ми маємо бажання наслідувати приклад дітей, їхні божественні якості можуть бути ключем, який “відчинить” наше особисте духовне зростання.

Я завжди буду вдячна за благословення мати власних дітей. Завдяки прикладу кожного з них я навчилася необхідних мені уроків. Вони допомогли мені змінитися на краще.

Я ділюся з вами своїм смиренным, але переконливим свідченням, що Ісус є Христос. Він—єдиний досконалий Син—смиренний, лагідний, покірний, терпеливий і сповнений великої любові. Нехай у кожного з нас буде серце, готове наслідувати Його приклад, стати, як мала дитина, і в такий спосіб повернутися до нашої небесної домівки—про це я молюся в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■